

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780–1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

National Library
of Sweden

mskrift

B. A. E. S. ifrån Kongl. Secreteraren Jonas Carl Linnérhielm,
till Fru Gustava Eleonora Lindahl, född Gjörowell, i Norrköping;
dat. Uelmar och Elbeterp, den 16 Oct. 1809.

Lilla öma och graciösa Syster.

Ifrån Stockholmen hade jag väl längesedan det nöjet att
skrifa Dig till; men så ofullkomligt, att churu jag älsförväl
vet att jag ej nu kan med större långsamhet pröfva något bättre,
och om och jag ej hade att nu förnömligast besläga mig öfver en
lång saknad, vågar jag dock försigt. injirna mig för att ut-
bedja mig underrättelser om Din hälsa, Dina glada tidsfördrif och
hvad för öfrigt Dig rörer. Själva Din långa tystnad har ej kunnat
ge mig en miss-tröstan om varaktigheten af Din vänskap, och
jag tillstår att ett så stort förolämpande af Ditt hjerta kan, vid en
hvad händelse, som häft, ej fallit mig i sinnet. En vänskap,
knuten i ofskuldens famn under ungdomens lyteliga tidevarf,
kan ej uphöra. Det är en erfarenhet som mitt eget hjertas känsla
bevitnar; och jag smickrar mig därför med den intagande tanken,
att endast yttre hinder vållat min saknad. Gud gifve att fjuklighet
ej varit bland dessa hinder! Jag har åtminstone anledning att
beskrifl. nöjd att hafva återfett Dig och tillika öfver den mycket
färdighet Du vunnit i Engelskan, hvilket språk han säger Dig talar
med en ledighet som ej kunnat förmodas.

Din godhet torde intressera sig för kundskap om min tid sedan mitt
sista bref; och jag får då den äran nämna, att sedan mitt Öfverlygn varit,
såsom jag från Stockholm eller Rossten hade den äran skrifa Dig till,
den 18 Julii, foro vi den 5 Aug. till Olivehult och tillbragte där näst 14 dagar
samt därefter några dagar i Wimmerby, där jag för affärer vid dagmans-
Singet måste något uppehålla mig; så att vi ej foro ända den 25 Aug. hitkomme.
Sedermera eller den 14 Sept. foro vi till Skallnäs; att hämta mina Döttrar,
som pröfvat Sommarens del där, del vid Runneby Drunn; och nu hafva

vi derefter varit hemma: jag mycket lyslös af görornat och
slutet. antastad af en lindrig Frededags-Gräsa eller så kallad Quarten,
men de öfrige friska, churu för min feuli innesittandes. Den
glädthet och ledighet i umgänget, som gör min lilla ärnabla
Mustru så angenam-jämte sina öfriga behag, gör vår lefnad rolig
och tillvinner henne mina flitkonst tillgifvethet. under de många sakers
besyrandes, hvarmed både min tanke och tid i somras var upp-
tagen, fruktar jag verkel. mig hafva glömt a flägga min djupa och
ödmjuka älskelse för den så väl uttänkta och så elegant verkställda
presenten af L'Art d'aimer. Jag bygges obestriktel. öfver en sådan unake
lägenhet; men tiden snarare ökar än minskar känslan af min vär-
samma förbindelse, och jag tackar Dig ödmjukt med lifligaste rörelse.
Du vet, skalkaktiga Stava! att jag inom mig kände den bestyriska kom-
sten innan jag annu sett en bokstaf derom. Aik! mins an en gång ännu
Du leender flydde de blickar försökte Dig! Mitt minne lefver — lefver öfver
förligt: och känslan är lika erig. Emottag denna försäkran, under den
öfrigaste anhängan att alltid få äga Din vänskap, som så högt interer-
serar och så ömt förrojer

Din

beständige Vän och ödmj. Tjenare,
J. C. Sm.